

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Р1 39/2021
25.03.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Слађане Накић Момировић, председника већа, Добриле Страјина и Марине Милановић, чланова већа, у парници тужиоца Националне службе за запошљавање РЈ из Београда, против тужених АА и ББ, обоје из ..., чији је заједнички пуномоћник Борис Златков, адвокат из ..., ради дуга, одлучујући о сукобу месне надлежности између Првог основног суда у Београду и Основног суда у Великој Плани, на седници одржаној 25.03.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

УСТУПАЈУ СЕ списи предмета Првог основног суда у Београду П 50031/2020, Апелационом суду у Београду, ради одлучивања о сукобу месне надлежности.

Образложење

Основни суд у Великој Плани, решењем ИПВ-ИВ 56/20 од 24.09.2020. године, усвојио је приговор тужених као извршних дужника, ставио ван снаге решење о извршењу тог суда И.Ив 263/20 од 04.08.2020. године, у делу којим је одређено извршење, одлучио да ће се поступак наставити као поводом приговора против платног налога (став први изреке). Одредио је застој извршног поступка до правноснажног окончања парничног поступка (став други изреке) и одлучио да предмет уступи парничном одељењу Првог основног суда у Београду на даље поступање (став трећи изреке). У образложењу је указао, да, како су извршни дужници (сада тужени) изјавили приговор и навели разлоге прописане чланом 87. Закона о извршењу и обезбеђењу и учинили вероватним своје наводе из приговора у делу у коме су обавезани да намире потраживања, то је сходно одредби члана 90. став 3. Закона о извршењу и обезбеђењу, донео одлуку као у ставу првом и другом изреке. Затим, како су странке у случају спора уговориле месну надлежност Првог основног суда у Београду, сходно одредби члана 8. Уговора о додели субвенција за samozapošljavanje, то је сходно одредби члана 62. став 4. Закона о извршењу и обезбеђењу, донео одлуку као у ставу трећем изреке.

Први основни суд у Београду, није прихватио месну надлежност, већ је уз допис П 50031/2020 од 15.01.2021. године, списе предмета доставио Врховном касационом суду, ради одлучивања о сукобу месне надлежности између судова исте врсте. У образложењу је указао, да из списка предмета произилази да извршни дужници (сада тужени) у приговору на решење о извршењу нису истакли приговор месне ненадлежности. Затим, како је предмет спора новчано потраживање проистекло из менице и не ради се о искључивој месној надлежности, да позивање Основног суда у Великој Плани на уговор поводом ког је издата меница неосновано, с обзиром на то да

правни основ спора није уговор, већ меница, па како се ради о меничном спору за који је поред суда опште надлежности, надлежан и суд према месту плаћања дуга из менице и тужени као извршни дужници нису истакли приговор месне надлежности, да се Основни суд у Великој Плани није могао огласити месно ненадлежним.

Врховни касациони суд је одлучујући о насталом сукобу месне надлежности на основу одредбе члана 22. став 1. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“, бр.72/11, 49/13 – УС, 74/13 - УС, 55/14, 87/18 и 18/20), а у вези одредбе члана 30. став 2. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“, бр. 116/08, 104/09, 101/10, 31/11, 78/11, 101/11, 101/13, 40/15, 106/15, 13/16, 108/16, 113/17, 65/18 - УС, 87/18 и 88/18 - УС), утврдио да је за одлучивање о насталом сукобу месне надлежности, надлежан Апелациони суд у Београду.

Одредбом члана 22. став 1. ЗПП, је прописано да, сукоб надлежности између судова исте врсте решава заједнички непосредно виши суд.

Одредбом члана 24. став 2. Закона о уређењу судова између осталог је прописано да, апелациони суд одлучује о сукобу надлежности нижих судова са свог подручја, ако за одлучивање није надлежан виши суд.

Одредбом члана 4. став 1. тачка 1. Закона о седиштима и подручјима судова и јавних тужилаштава („Службени гласник РС“, број 101/13), предвиђен је Виши суд у Београду за подручје Првог, Другог и Трећег основног суда у Београду, Основног суда у Лазаревцу, Основног суда у Младеновцу и Основног суда у Обреновцу.

Одредбом члана 4. став 1. тачка 19. Закона о седиштима и подручјима судова и јавних тужилаштава, предвиђен је Виши суд у Смедереву за подручје Основног суда у Великој Плани и Основног суда у Смедереву.

Одредбом члана 6. став 1. тачка 1. Закона о седиштима и подручјима судова и јавних тужилаштава предвиђен је Апелациони суд у Београду, за подручја виших судова у Београду, Ваљеву, Панчеву и Смедереву.

Како се у конкретној ситуацији ради о сукобу месне надлежности основних судова и то Првог основног суда у Београду са подручја Вишег суда у Београду и Основног суда у Великој Плани са подручја Вишег суда у Смедереву, чији је заједнички непосредно виши суд Апелациони суд у Београду, то се списи предмета уступају Апелационом суду у Београду ради одлучивања о насталом сукобу месне надлежности.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу одредбе члана 22. став 1. ЗПП, одлучио као у изреци.

**Председник већа – судија
Слађана Накић Момировић,с.р.**

**За тачност отправка
управитељ писарнице
Марина Антонић**